

TALLER 1. Joves i inclusió social

La Júlia és filla de pares enganxats al consum de tòxics. Essent encara petita, tots dos moren com a conseqüència d'aquest consum. És tutelada fins als 18 anys. Nerviosa i inquieta, als 18 anys, tot i que vol estudiar, es guanya la vida amb diverses feines, lloga una habitació en un pis compartit. Més endavant va a viure amb un avi seu, que ha aparegut de cop, i que pateix demència, per tant, per poder tenir-ne cura. Un dia l'avi es perd pel carrer i ella el busca frenèticament i amb molt de patiment durant nou mesos. Al final, troben les seves restes: havia caigut en una rasa. Tot i patir una malaltia genètica que l'està deixant sense visió, la Júlia ha continuat combinant feines i estudi com ha pogut. Actualment està acabant un grau universitari i té pensat casar-se aviat amb el seu company.

TALLER 1. Joves i inclusió social

El Cristian es va quedar sense mare essent molt petit. El seu pare té moltes dificultats per poder tenir-ne cura i atendre'l com cal, tot i la seva bona voluntat. El Cristian acaba essent tutelat. Té una petita discapacitat intel·lectual. En arribar als 18 anys passa a residir en un pis assistit (amb educador) per a joves ex-tutelats com ell. Allà va polint hàbits bàsics i l'ajuden a buscar un lloc de treball. Fa una entrevista en una empresa. La persona que li fa l'entrevista li diu a l'educador que l'acompanya que li buscaran un lloc amb un encarregat que és bona persona i que l'ajudarà en el procés d'integrar-se en el món del treball. Així ho van fer i ara el Cristian hi continua treballant, ha anat agafant seguretat i millorant les seves habilitats com a treballador. I és un bon company estimat pels que treballen amb ell.

TALLER 1. Joves i inclusió social

La Raixida no coneix el seu pare. La seva mare la va deixar a casa d'uns oncles, on va patir maltractes diversos. La van tutelar, va tenir uns anys feliços al centre on va anar a viure i on es va sentir ben tractada i estimada. En fer els 18 anys va estar acollida en un pis assistit, intentant combinar estudi i treball. Però se sent molt insegura i molt fràgil i això li fa difícil sostenir gaire temps les coses que emprèn (estudis, feines, relacions, llocs de residència). Està lluitant per tirar endavant. És molt bona moxa, però se sent fràgil, sola i insegura. Té por de no sortir-se'n.

TALLER 1. Joves i inclusió social

En el vostre cas, no teniu una història real sinó que la que expliqueu a la resta de grup serà una història inventada. Per tant, el què heu de fer és el següent:

Crear una història de vida d'alguna persona que va ser tutelada abans de ser major d'edat i del seu present.

Aspectes a tenir present: nom, edat, situació familiar, feina,...

TALLER 1. Joves i inclusió social

En el vostre cas, no teniu una història real sinó que la que expliqueu a la resta de grup serà una història inventada. Per tant, el què heu de fer és el següent:

Crear una història de vida d'alguna persona que va ser tutelada abans de ser major d'edat i del seu present.

Aspectes a tenir present: nom, edat, situació familiar, feina,...

TALLER 2. Immigració sense papers i Centres d'Internament per Estrangers

En Ye és d'origen xinès i té 49 anys. Va arribar a Espanya fa 11 anys, des de llavors que viu aquí. Tenia un permís de treball, però resulta que l'any 2012 li va caducar i no va poder-lo renovar. Tot i així, sí que va continuar treballant, darrerament a la cuina d'un restaurant. Un dia que anava en cotxe, el van aturar en uns controls que feien a la carretera i en demanar els papers van veure que no tenia el permís de residència. En aquell moment el van detenir i portar a un CIE.

TALLER 2. Immigració sense papers i Centres d'Internament per Estrangers

En Hassan té 31 anys. Va arribar com a menor no acompanyat amb 15 anys i ha estat tutelat per l'Estat fins els 18. Ha estat al CIE en altres ocasions, sent expulsat. Ara té parella, un bebè de quatre mesos del que cuidar i un treball carregant i descarregant camions a Mercabarna. Va ser detingut quan tornava de treballar.

TALLER 2. Immigració sense papers i Centres d'Internament per Estrangers

En Noe va néixer a Hondures i actualment té 19 anys. Tota la seva família va haver d'abandonar el país per rebre amenaces de mort per part de grups de delinqüents. Ell i la seva mare es van traslladar a Barcelona el 2011. Un dia anant pel carrer el van aturar i demanar la documentació, com que no tenia permís de residència va ser detingut i traslladat a un CIE. Allà hi va estar ingressat 27 dies.

TALLER 2. Immigració sense papers i Centres d'Internament per Estrangers

En el vostre cas, no teniu una història real sinó que la que expliqueu a la resta de grup serà una història inventada. Per tant, el què heu de fer és el següent:

Crear una història de vida d'alguna persona que ha estat o pugui estar actualment a un Centre d'Internament per Estrangers.

Aspectes a tenir present: nom, edat, situació familiar, feina,...

TALLER 2. Immigració sense papers i Centres d'Internament per Estrangers

En el vostre cas, no teniu una història real sinó que la que expliqueu a la resta de grup serà una història inventada. Per tant, el què heu de fer és el següent:

Crear una història de vida d'alguna persona que ha estat o pugui estar actualment a un Centre d'Internament per Estrangers.

Aspectes a tenir present: nom, edat, situació familiar, feina,...

TALLER 3. La realitat de les presons

És un noi que va venir a Espanya als 12 anys, sol, de polissó en un camió. Finalment va anar a parar a Barcelona. No té ningú. Ha estat en centres de menors, tutelat per la Generalitat. Des que és major d'edat, ha visitat regularment centres penitenciaris. Roba per mantenir-se. Va treballar un temps en un taller de bicicletes en una població del Baix Llobregat i ha viscut acollit en un centre d'una entitat que es dedica a donar suport a persones en risc d'exclusió social.

Però estant al carrer ha entrat al món de la droga i la seva curta vida (ara té 26 anys) és un entrar i sortir constantment de la presó. Li diuen que hauria de plantejar-se de tornar al Marroc perquè aquí ho té molt difícil. Però no en vol ni sentir parlar. Allà té la mare, gran, incapacitada, i un germà malalt. Del pare no en parla mai. Per a ell tornar seria fer-ho amb la cua entre cames i representa un fracàs personal que no vol ni que se li esmenti.

TALLER 3. La realitat de les presons

És una persona que estava a la presó complint una condemna. Una de les tasques que tenia era col·laborar en la coordinació dels voluntaris de presons de l'entitat. Fent aquesta tasca, un dia va comentar que realment havia descobert una dimensió nova de la vida en haver conegut persones que dedicaven una part de la seva vida, de forma desinteressada, a anar a veure interns a les presons. Aquesta persona actualment té feina, ha refet completament la seva vida, ja no fa tasques de suport a la coordinació del voluntariat penitenciari però és soci de l'entitat i de tant en tant participa en algunes activitats. Ningú no sap que en un moment determinat de la seva vida va ser a la presó.

TALLER 3. La realitat de les presons

Fa uns mesos, vam rebre la demanda d'algun voluntari per acompanyar una persona d'un centre penitenciari en el seu primer permís. El jutge havia dit que havia d'estar sempre acompanyat durant aquest primer permís i que era com una prova per veure quin era el seu comportament al carrer.

Vaig a anar a casa seva, situada a l'extraradi de Barcelona. Vaig estar tot un matí amb ell, amb la seva família. Realment era una situació familiar molt dura: estava separat, tenia un fill adolescent amb una discapacitat d'un 60%, els seus pares eren grans (el pare completament invident) i eren els que es feien càrrec del fill. Feia 11 anys que no sortia de la presó. Tot era nou per a ell. El seu desconcert era molt gran, i les sensacions i les vivències van ser molt intenses. Recordo l'abraçada amb què se'm va acomiadar quan vaig marxar.

Ara té permisos de sortida de forma regular, i està molt animat a refer la seva vida.

TALLER 3. La realitat de les presons

En el vostre cas, no teniu una història real sinó que la que expliqueu a la resta de grup serà una història inventada. Per tant, el què heu de fer és el següent:

Crear una història de vida d'alguna persona que hagi estat o està actualment a la presó.

Aspectes a tenir present: nom, edat, situació familiar, feina,...

TALLER 3. La realitat de les presons

En el vostre cas, no teniu una història real sinó que la que expliqueu a la resta de grup serà una història inventada. Per tant, el què heu de fer és el següent:

Crear una història de vida d'alguna persona que hagi estat o està actualment a la presó.

Aspectes a tenir present: nom, edat, situació familiar, feina,...

TALLER 4. El Quart món

En Gonzalo va començar a anar a Sostre (entitat per gent sense llar) el 1992. Era fill d'una família acomodada de Madrid. Era l'ovella negra d'una família de quatre germans... Com que no se'n sortien amb ell, el van deixar amb la seva àvia a Galícia, però tampoc ella va poder amb el seu nét. De jove va decidir anar a la Legió (una sortida habitual a l'època per a joves difícils o amb dificultats). Allà se li va declarar esquizofrènia. Al cap d'un temps va deixar la Legió i acabà a Barcelona al barri de la Barceloneta. Quan va arribar a l'entitat Sostre tenia visions i sentia veus, cosa que va anar regulant amb medicació. A més, el Gonzalo, bevia, i també fumava força.

De tant en tant, un germà venia (era comercial) i el visitava. Una vegada, Sor Genoveva li va pagar el viatge a Madrid a veure la família... Tots els seus germans tenien una vida normalitzada (feina, famílies, benestants...). En una de les visites el seu germà li va regalar una bicicleta: li agradava molt i la guardava a Sostre. El Gonzalo va morir i amb la família es va decidir que l'incineressin. Després, van venir dos germans i van demanar reunir als voluntaris i voluntàries per agrair com havíem cuidat al Gonzalo; ens van donar la bicicleta, i els diners que tenia de la seva pensió pel Sostre, com a donació. Es van dur les cendres. Va ser un acte bonic, entranyable... Tornava a la seva família que s'havia vist superada per les complicacions de la vida i sobretot per la malaltia del Gonzalo.

TALLER 4. El Quart món

En Salvador era un pescador del Maresme que tenia una vida 'normalitzada': tenia una barca per sortir a pescar, estava casat i tenia tres fills. En Salvador es va enamorar d'una altra dona i va abandonar la família... La dona i els fills el van deixar de banda. Va anar a viure amb la dona que llavors estimava, a una casa molt petita del barri -aleshores encara de pescadors- de la Barceloneta. Però la dona va morir... Ell va caure en una depressió, va començar a beure, la barca es va acabar enfonsant al port i el van desnonar del pis. Va acabar sent un veí de Sostre (entitat per gent sense llar). Allà va poder fer, al seu ritme, el lent i costós procés de refer-se. Era un senyor ben cordial.

Des de l'entitat es va gestionar la pensió a la que tenia dret. L'educadora d'aquella època va intentar que reprenguéss el contacte amb la seva família i, de tant en tant, venia a veure'l algun fill o filla. Quan va aconseguir la pensió, una de les seves filles va accedir a dur-se'l a casa... Va ser un cas bonic, de plena reincorporació a la normalitat, a la seva normalitat...

TALLER 4. El Quart món

En Miquel era fill de pares aragonesos. Va començar la seva trajectòria professional amb 16 anys, en entrar com a aprenent a l'Editorial Bruguera. Poc després es va especialitzar en còmic romàntic, treballant per a editorials reconegudes. Poc temps més tard, la pèrdua de popularitat del seu gènere, un fracàs sentimental i l'incendi fortuït del seu pis, el van portar al carrer. Va passar de tenir una vida rica a nivell cultural, amb festes, amics, plaers els que volia...a estar sol i sentir-se invisible.

Durant 15 anys, en Miquel va viure pels carrers de Barcelona i Reus, sense aconseguir recuperar-se malgrat passar per diferents centres de rehabilitació. Al principi, vivia de malvendre aquarel·les per als turistes fins que finalment va haver de començar a demanar almoïna. El 2003 va anar a parar a la Fundació Arrels. La vinculació a aquest projecte significa l'inici d'un lent, dur i difícil camí de recuperació: deixar l'alcohol, tenir un sostre, reprendre relacions personals... També li van oferir una habitació on començar a pintar.

Des de la Fundació el motiven a explicar la seva experiència, a fer servir el seu art. El desembre de 2007 publica els esbossos de les seves vivències en un blog i va acceptar l'oferta d'una editorial per recollir-les en un àlbum. Des d'aleshores ha rebut premis en el sector del còmic. I també fa xerrades a escoles i altres col·lectius per a explicar el que ha estat la seva vida i l'amargura i soledat dels que encara hi són.

TALLER 4. El Quart món

En el vostre cas, no teniu una història real sinó que la que expliqueu a la resta de grup serà una història inventada. Per tant, el què heu de fer és el següent:

Crear una història de vida d'alguna persona que hagi estat o estigui vivint al carrer.

Aspectes a tenir present: nom, edat, situació familiar, feina,...

TALLER 4. El Quart món

En el vostre cas, no teniu una història real sinó que la que expliqueu a la resta de grup serà una història inventada. Per tant, el què heu de fer és el següent:

Crear una història de vida d'alguna persona que hagi estat o estigui vivint al carrer.

Aspectes a tenir present: nom, edat, situació familiar, feina,...

TALLER 5. Els refugiats avui

El Kasun té 23 anys i és de Sri Lanka, on vivia amb la seva dona i la seva filla recent nascuda. Degut a les seves creences religioses, més d'una vegada havia estat arrestat i torturat per la policia del país, així que va decidir agafar els seus estalvis i marxar. Juntament amb altres homes com ell, ha creuat el continent asiàtic pagant a diferents màfies per facilitar-los el pas entre fronteres, fins a arribar a Turquia. Allà va haver de pagar 1.500€ per creuar, amb una barca inflable, cap a Lesbos, després d'haver pagat ja prop de 9.000€ a les màfies des del seu país d'origen, i haver viatjat durant més de 7 mesos. Un cop arribat a Grècia, tot i que pensava que s'havien acabat els problemes, l'han empresonat en un centre de detenció (on està dormint a la intempèrie), i no sap si el tornaran a Turquia i, d'allà, al seu país, Sri Lanka.

TALLER 5. Els refugiats avui

La Raghad tenia només 12 dies quan el seu pare va decidir marxar amb ella de Síria; la mare els havia abandonat. En només 10 dies, el seu pare va aconseguir portar-la a ella a Turquia i, allà, pagar 1.000€ a un traficant per poder passar amb pastera cap a Lesbos. Malgrat que el seu pare no sabia pràcticament ni canviar-li els bolquers, ni donar-li el biberó, ni tampoc saber què li passava quan la Raghad es posava a plorar, va arribar sana i perfectament a Grècia abans del 19 de març. Ara esperen que la seva sol·licitud d'asil s'aprovi.

TALLER 5. Els refugiats avui

L'Ahmed vivia a Alep amb la seva família, fins que una bomba va caure sobre casa seva mentre la seva dona era dins i els seus fills, a l'escola. La seva dona va morir en l'atac, i l'Ahmed va decidir marxar cap a Europa amb els seus dos fills: l'Ali (de 5 anys) i l'Amira (de 7 anys). Un cop arribats a Turquia, l'Ahmed va pagar 1500€ per anar els tres dins d'una pastera cap a Grècia. Els traficants els havien dit que, amb aquests diners, tindrien tot el trajecte assegurat fins a Alemanya. Un cop arribats a Lesbos, però, els van tancar en un centre de detenció juntament amb 2.000 persones més, sense accés al metge, amb poc menjar i sense informació sobre què seria d'ells.

TALLER 5. Els refugiats avui

En el vostre cas, no teniu una història real sinó que la que expliqueu a la resta de grup serà una història inventada. Per tant, el què heu de fer és el següent:

Crear una història de vida d'alguna persona refugiada, que ha hagut de marxar del seu país.

Aspectes a tenir present: nom, edat, situació familiar, feina,...

TALLER 5. Els refugiats avui

En el vostre cas, no teniu una història real sinó que la que expliqueu a la resta de grup serà una història inventada. Per tant, el què heu de fer és el següent:

Crear una història de vida d'alguna persona refugiada, que ha hagut de marxar del seu país.

Aspectes a tenir present: nom, edat, situació familiar, feina,...

TALLER 6. Violència de gènere

Ens situem a l'inici d'una relació entre un noi i una noia de 20 anys. És una relació on tot és fantàstic: ell es un gran seductor que protegeix a la noia i la cuida. Ella se n'enamora i creu que ha trobat al seu príncep blau. Ell li demana que no quedi tan amb les amigues ja que vol estar més temps amb ella, que la truqui quan arribi a casa, que li enviï fotos pel Whatsapp. Ella veu que ell es preocupa per ella, que l'estima i vol estar molta estona amb ella. Ella creu que es normal que estigui gelós quan queda amb els seus amics ja que ell se l'estima i poc a poc va deixant de quedar amb ells perquè no estigui gelós.

TALLER 6. Violència de gènere

La Sara és una noia de 15 anys ha discutit amb la seva parella. Quan ho explica a les seves amigues, una salta i li comenta que la discussió que ha explicat és un exemple de maltractament. Però la Sara comenta que “el maltractament es que t’humiliïn o que et donin una pallissa, però la seva parella l’estima. El maltractament passa a les altres noies, però jo vinc d’una família normal, que s’ha preocupat per mi, i ell m’ha dit que no em tornarà a insultar. És cert que aquell dia es va enfadar, però ara ja s’ha calmat i em diu que no pot viure sense mi. Vol protegir-me, sempre sap on sóc per si em passa alguna cosa i ha de venir corrent. Vol protegir-me”.

TALLER 6. Violència de gènere

Es tracta d’una noia de 14 anys que manté una relació amb un noi de 18 anys. És una relació força intermitent i al cap d’un temps, la noia decideix acabar amb la relació. Dues setmanes després d’haver acabat la relació, un dilluns a la tarda, el noi es presenta al domicili de l’adolescent que estava sola a casa per parlar. Ella obre la porta i el deixa entrar per poder parlar amb ell, que és el que li demana. El noi decideix treure un ganivet i l’apunyala 10 vegades. Després, el noi es sent culpable i va a casa i confessa el crim a la seva família. El seu pare l’acompanya a comissaria on confessa el crim i el detenen.

TALLER 6. Violència de gènere

En el vostre cas, no teniu una història real sinó que la que expliqueu a la resta de grup serà una història inventada. Per tant, el què heu de fer és el següent:

Crear una història de vida d'alguna noia o dona que ha patit algun cas de violència de gènere.

Aspectes a tenir present: nom, edat, situació familiar, feina,...

TALLER 6. Violència de gènere

En el vostre cas, no teniu una història real sinó que la que expliqueu a la resta de grup serà una història inventada. Per tant, el què heu de fer és el següent:

Crear una història de vida d'alguna noia o dona que ha patit algun cas de violència de gènere.

Aspectes a tenir present: nom, edat, situació familiar, feina,...